

[Yvonne Herlov Andersen]

enden og på helligdage så småt er begyndt at vinde frem.

Et af de fremstående problemer for de mennesker, der bor på plejehjem, er følelsen af at have mistet sin identitet, og det er jo en meget naturlig reaktion, når ansvaret for ens egen tilværelse bliver overtaget af institutionen. Det medfører tilpasningsvanskeligheder, og igen må jeg referere til en artikel fra Ugeskrift for Læger, hvoraf det fremgår, at man nok i nogen grad for at afhjælpe det problem giver psykofarmaka, det vil sige, at man symptombehandler, ligesom der gives psykofarmaka, når de ældre er til gene eller ulempe for medbeboere eller personale, samt at forbruget i øvrigt er jævnt stigende. Men det er ikke noget ukendt problem, det støder vi på andre steder inden for døgninstitutionssapparatet. Vi ved samtidig også godt alle sammen, hvordan det kan afhjælpes, nemlig gennem øget personaleindsats, idet der til en plejekrævende tung patient bør være 1 til 1, hvad alle må erkende, der har arbejdet inden for forsorgen af den ene eller anden art. Men her mangler der jo lidt økonomi bag de gode viljer.

Man kunne også – som det har været nævnt før – for at give en større tryghed ved omflytningen fra eget hjem til plejehjem lade patientens egen læge følge med, dvs. problematikken vedrørende det frie lægevalg. Det giver, mener jeg, ikke alene en bedre og mere individuel behandling, men det giver også større tryghed hos de ældre.

Jeg har gennemlæst det cirkulære, der vedrører lægevalg og sygesikring til ældre på plejehjem, og der står også ganske rigtigt, at sygesikringskortet bliver inddraget og ansvaret bliver overtaget af institutionen, men det kunne vi da lave om på, og derfor vil jeg gerne stemme for det af fremskridtspartiet fremsatte dagsordensforslag.

Jeg må desværre afvise kommunisternes dagsordensforslag på baggrund af ministerens fremsatte tilbud om at nedsætte en ældrekommission. Jeg mener, det er dér, man skal kulegrave problemerne og ikke andre steder.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal på socialistisk folkepartis vegne udtrykke tilfredshed med, at denne forespørgsel er rejst, og denne tilfredshed skal

også udmøntes i en tak til pressen, der har medvirket, for ikke at sige startet, den helt nødvendige debat om plejehjem, angiveligt på baggrund af nogle helt grelle eksempler på, hvordan det kan være at bo på plejehjem.

Men jeg synes, det skal siges i samme åndedrag, at vi også har fortrinlige plejehjem, hvor ansatte og ledere samarbejder godt, og hvor beboerne er tilfredse; men selv for disse gode plejehjem rejser der sig nogle problemer.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at der er problemer med at få fornødent uddannet personale bl.a. sygeplejersker, sygehjælpere og plejehjemsassistenter til plejehjemmene. Dette være ikke sagt, fordi jeg mener, plejehjemssektoren skal være hospitaler.

SF har inden for de sidste otte dage fået afvist et forslag, der krævede, at uddannelseskapaciteten blev øget på en række af disse uddannelser. Det tilgår nu vores amtsrådsmedlemmer, og så må de rejse sagerne, for det blev netop afvist på baggrund af, at det var ude i amter og kommuner, der skulle forhandles videre.

Vi kan aflæse mangelen på personale til plejehjem af det rundspørge, der er foretaget fra sundhedsstyrelsen til amter og kommuner, og der er ifølge dette rundspørge behov for 1.000 sygeplejersker og 3.100 sygehjælpere. Så er plejehjemsassistenterne ikke talt med, men det er, fordi der er nogle problemer i forbindelse med det at være sygehjælper og plejehjemsassistent, og den problematik skal jeg ikke gå ind i nu. Disse tal er det, der er stillinger til i dag; det er behovet, der er for at få folk ind på disse pladser. Dertil skal lægges det personalebehov, der vil blive en følge af udbygningsplanerne.

Det er politikernes ansvar, at der er mangel på uddannet personale, hvad enten man placerer ansvaret herinde eller i amterne eller i kommunerne. Det er lige meget, for det er de samme partier, der sidder på regeringsmagten, Kommunernes Landsforening og på flertallene ude i amts- og byrådene rundt omkring. Det er de politikere, der ikke forstår, at det at have med mennesker at gøre bør prioriteres højt uddannelsesmæssigt, så ulykker kan undgås for plejepatienter. Det er f.eks. uhyrligt, at en forstander på et velkendt plejehjem i det nordjyske overhovedet ingen uddannelse har. Når man betænker, at